

Lone Dybkjær (RV):

Jeg er ikke i tvivl om, at hvis man er her i landet, er man altså nødt til hver eneste time at studere reglerne, for man kan risikere, at de bliver lavet om undervejs. Det er sådan set det, der er sket i det her tilfælde.

Jeg synes godt, det kan siges, at det ikke ligefrem behøver at være nødvendigt, at man absolut skal sidde og studere de regler hele tiden. Det er heller ikke nødvendigvis sikkert, at et menneske, der er kommet her til landet på et visum, bare kan tage tilbage igen og så frem og tilbage. Der er også, som jeg sagde, penge involveret i sådan en rejse.

Så er det, jeg spørger: Kunne man ikke godt gå ud fra, at de her mennesker indimellem er i god tro og ikke altid er ude på at omgå reglerne? For det er det, der ligesom hele tiden ligger, når man behandler en sag, altså at der ingen mennesker er, der er i god tro.

Derfor spørger jeg bare: Når der nu er et barn, der kommer i klemme, og det er der i det her tilfælde, var det så ikke en mulighed, at man havde prøvet at kigge på tingene ud fra god tro og ud fra barnets tarv, frem for at man bare kører tingene igennem på den måde, som integrationsministeren gør det? Og synes socialministeren, ligestillingsministeren ikke – jeg beklager, men det er sådan set mest socialministeren, jeg spørger – at man godt kunne gribe ind til fordel for barnet her?

Ministeren for ligestilling (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil understrege, at jeg er meget enig med integrationsministeren i den her sag. Som jeg har nævnt i min første besvarelse, synes jeg, det er vigtigt, at faderen er til stede ved fødslen. Det synes jeg er en god oplevelse for faderen, men også for den øvrige familie, og muligheden havde jo været der for at planlægge derefter og tage højde for, at regelsættet er, som det er.

I forhold til en nærmere drøftelse af regelsættet vil jeg henvise til, at det er en diskussion, man må tage med integrationsministeren. Det siger jeg vel vidende, at integrationsministeren netop har haft en spørgerunde om dette i sidste uge her i salen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 258

10) Til ministeren for ligestilling af:

Pernille Vigsø Bagge (SF):

»Vil ministeren i forlængelse af sine udtalelser til Information den 5.-6. marts om, at »vi ikke skal lade stå til« over for den stigende seksualisering af det offentlige rum, og at der kan gøres meget gennem aftaler med detailhandelen, gøre rede for, hvilke konkrete nye initiativer ministeren vil lancere og hvornår?«

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Spørgsmålet går på problematikken omkring pornificeringen af det offentlige rum. Nu var jeg selv til stede, da ministeren udtalte sig om det her på FN's kvindekongress i New York. Spørgsmålet går på: Skal vores børn og unge have et reelt frit valg om, hvad de vil være vidner til og påvirkes af, eller skal markedet fuldstændig bestemmes, hvad vore børn og unge skal udsættes for? Kan man forestille sig, at ministeren vil tage nogen tiltag for at påvirke markedet på det her område?

Ministeren for ligestilling (Eva Kjer Hansen):

Jeg er af den klare holdning i forhold til seksualiseringen af det offentlige rum, at vi ikke bare skal være naive og håbe på, at det forsvinder af sig selv, for det gør det ikke. Derfor har jeg givet udtryk for, at jeg synes, det er vigtigt, at vi ruster vores unge til kritisk at tage stilling til og forholde sig til de billeder, som de møder i reklamer, musikvideoer og på internettet og alle mulige andre steder.

For at få undersøgt, hvordan de unge påvirkes af de billeder, de møder, har Nordisk Ministerråd på dansk initiativ iværksat forskning om pornificeringens påvirkning af de unge. Det er en omfattende nordisk undersøgelse, som jeg ser frem til at få resultaterne af. Der kommer nogle delresultater her i foråret, men selve undersøgelsen er først færdig næste sommer.

Jeg mener, at det er vigtigt at sætte fokus på dialog og på debat, og derfor arrangerer jeg i november måned en stor konference om unge og pornografiske fremstillinger. Konferencen skal bygge på delkonklusioner fra denne rapport, jeg netop har omtalt, men målet er også, at de unge selv skal deltage i konferencen og byde ind med deres holdninger og erfaringer, som jeg mener vi kan lære af.

Konferencen vil blive fulgt op af et debatmagasin, som er et i rækken af flere debatmagasi-